

74. Boldogságom útja: szeretetközösség Istennel és övéivel

A 90. számú ének imádkozásával hangoljuk a szívünket örvendezésre:

*Örvendetes napunk támadt,
Jézus Krisztus mert feltámadt.
Örvendjünk, vigadjunk,
Vígan mind most mondjunk:
Alle-alleluját!*

Ma próbáljuk a boldogságunk útját tanulmányozni: hogyan juthatunk szeretetközösségbe Istennel és övéivel!

A bevezető gyakorlat most is az elcsendesedés legyen! Ehhez segít az:

- ellazulás
- egyenes gerinc
- égre emelt tekintet
- Istenhez emelt szív
- Isten színe előtt állás
- mozdulatlanság
- minden földi elengedése
- lassúbb és mélyebb lélegzés
- kitárulkozás Isten előtt
- készség az Ő befogadására
- vágyódás, hogy még többet fogadhassak be Belőle,
hogy megélhessem a Vele való szeretetközösséget.

Ha valami összetörné csendemet, vagy megzavarná a Vele való szeretetközösségemet, akkor mondjam ki újra az Utána való vágyakozásomat: „Vágyódom, egyre jobban **vágyódom Utánad, Uram!** Vágyódom a **Veled való találkozásra!** Ha még nem juthatok el Színed látására, akkor **Te méltóztass eljönni hozzám**, gyarló szolgád lelkének hajlékába!”

Az Istenben való boldogságunk megtalálása érdekében az összeszedettség és az elcsendesedés imáját szeretnénk egyre jobban megismerni és gyakorolni. **Az összeszedettség imája és a nyugalom (vagy elcsendesedés) imája** ugyanis a szemlélődő ima azon fokozatai még, ahol az emberi lélek próbál tevékenykedni Isten befogadása érdekében, és szeretné alkalmassá tenni magát Isten önjajándékozása számára.

A szenvedélyek tanulmányozásánál láttuk, hogy szükséges ezeknek az érzéseknek a megfigyelése, mert ugyan testi mivoltunkban keletkeznek, de a lelkünkre is kihatással vannak, s nem mindegy, hogy lelkünk mivel van betöltve. Azután próbáltuk az érzelmi vagy affektív imát is megismerni és gyakorolni, hogy **egyetlen érzelem töltsön be bennünket: az Isten iránti szeretet**, mert mi az Isten iránti szenvedélyes szeretetre vágyóunk!

Az első három törekvő szenvedély: a szeretet, a vágy és az öröm. Ma próbáljuk ennek a három szenvedélynek a gyümölcsét együtt megélni: **szeretet, vágy és öröm legyen bennünk Isten után, Isten miatt!** Bárcsak ki tudnánk mondani: „Istenem, Te vagy az én legnagyobb szenvedélyem! Szendélyesen szeretlek, Uram!” Ez ugyanis azt jelentené, hogy a végtelen, spirituális, szellemi Létezőből megtapasztalhatunk valamit már itt a földi életünkben is, mert **Isten megtapasztalásának öröme adja a boldogságot számunkra.**

Az lesz majd ugyanis az örök boldogságom, hogy Istennek ez az örvendetes, szeretetteljes megtapasztalása a mennyországban örökké fog tartani! Mivel tudom, hogy a mennyország szeretetközösség Istennel és az övéivel, azért már előre fel tudom térképezni *a boldogságom útját*, vagyis felfedezhetem, hogy hogyan jutok el a mennyei boldogságra. Addig is próbáljam már itt a

földön gyakorolni azt, amitől majd ott leszek boldog:

1. Első stáció: **örvendezem a szeretett Atya közelségétől.** Mint ahogy egy nagyon kedves, szeretett személy közelsége öröme tud hangolni, úgy hangolódjam rá az én Mennyei Atyám közelségétől való öröme is! Micsoda tiszta levegő, isteni áhítat, kimondhatatlan békesség, a három isteni Személy egymáshoz való abszolút közelsége, egymásban levése, boldogsága! Ez számomra is az örvendezés forrása.

2. Itt felismerhetem a boldogságom útjának második lépcsőjét: **a Fiúban magát nekünk ajándékozó végtelen atyai szeretet jóságától vagyok boldog.** *Az Atya szereti a Fiút, és mindent az Ő kezébe adott* (Jn 3, 35). Az Atya engem is szeret mint gyermekét, és nekem ajándékozza magát! Ez az önajándékozás Isten titokzatos, (görög szóval) misztikus cselekedete. Ha ezt elmémmel nem is érhetem fel, de a hitemmel igenis felfoghatom, sőt egyszer talán majd meg is tapasztalhatom. Persze hogy boldog vagyok már a reménytől is, hogy Isten hajlandó nekem is ajándékozni önmagát a Fiúban.

3. Boldogságom útján a harmadik lépcső az **a belső béke, amelyet a bennünk lakó Szentlélek ad.** *Az Atya a Fiúval eljön hozzám, és a Szentlélekkel lakást vesz nálam* (vö. Jn 14, 23). Nincs más dolgom, mint a végtelen fölségű Vendégem, a három isteni Személy rendelkezésére állnom, ahogyan Ábrahám is tette, amikor a szentháromságos egy Isten meglátogatta. Csendben maradok, a háttérben maradok, és engedem, hogy Ő töltsen be lelkem hajlékát, Ő uralkodjék el bennem, az Ő békéje töltsen be a szívemet! Ha ezt megélhetem, akkor talán már valami megvalósul abból, hogy **az összeszedettséget Isten hozta létre bennem: magához ragadta, és betöltötte a lelkem.**

4. Boldogságom útjának negyedik stációja: **derűs szívvel élek a Boldogságos Szűz anyai szeretete miatt.** Ő nemcsak olyan, mint a jó édesanya, aki a konyhában szorgoskodik gyermekeinek jól tartásáról, hanem ő Édesanyám és Úrnőm! Isteni Vendégem jelenlétében is neki biztosíthatom a legelőkelőbb helyet, és élvezhetem gondoskodó szeretetét!

5. Ötödik segítségem a boldogságom útján **a félelemmentes bizalom Szent József gondoskodó pártfogása miatt.** A Mennyei Atya gondviselése engem is rábízott mint Jézus családjának tagját, Mária gyermekét. Ha ilyen nagy gondoskodó, védelmező nevelőatyám van, gondtalanul lehetek boldog!

6. Boldogságom hatodik forrása az, hogy **biztonságban lehetek őrangyalom vezetése alatt.** Ő jól ismeri a mennyországi szokásokat, az „udvari etikettet, illemszabályt”. Mindenben segít, és eligazít, hogyan lehetek isteni Vendégemnek a tetszésére.

7. Boldogságom hetedik összetevője, hogy **fellelkesülök védőszentjeim példája és közbenjárása által.** Amit tőlük tanultam, hogy hogyan kell az isteni Vendéget fogadni, azt teszem én is. Ha valamiben még nem vagyok eléggé jártas, ők – mint idősebb testvéreim – segítenek. Mosolyogva, testvéri szeretettel tekintsek külön-külön rájuk is! Hiszen ők szüntelenül ott vannak a szentháromságos egy Isten jelenlétében. A gyermek bizalmával kíváncsiskodjam: hol lesz majd örökre az én helyem Isten jelenlétében a védőszentjeim mellett? Mint ahogy a gyermek félrehúzza a függönyt, és kikukucskál a szobáján túl kezdődő külvilágba, úgy kandikáljak be én is a mennyországba! Ha még nem is láthatok ott mindent, védőszentjeim egy kis résnyit azért már fellebbenthetnek mennyei boldogságunkból! Már előre örülhetek ennek a boldogságomnak.

8. Boldogságom nyolcadik forrása: **szeretetközösség mindazokkal, akiket az Úr rám bízott.** A mennyországban ne csak a magam helyét kíváncsiskodjam meg! Ha vágyódom rá, akkor megismerhetem az ő helyüket is, ahova el kell jutniuk velem együtt.

Ez tehát a boldogságom útja: szeretetközösség, vagyis összekapcsoltság Istennel és övéivel

- amikor a szeretett Atya közelségétől örvendezve,
- boldogan a Fiúban önmagát nekünk ajándékozó végtelen szeretet jóságától,
- belső békével a Szentlélek bennünk lakozásától,
- derűs szívvel a Boldogságos Szűz anyai szeretete miatt,

- félelemmentes bizalommal Szent József gondoskodó pártfogása miatt,
- biztonságban őrangyalom vezetése alatt,
- fellelkesülve védőszentjeim példája és közbenjárása által,
- szeretetközösségben mindazokkal, akiket az Úr rám bízott,

teljes önfeledtségben akarom élni életemet Isten színe előtt, aki magának kiválasztott!

Ő a Kiválasztó, én a kiválasztott, Ő az, aki *a pusztában a szívéhez édesgetett* (vö. Oz 2, 16), akinek most fenntartás nélkül, örvendezve, egészen átadom magam!

Mondjam ki nem egyszer, nem százszor, hanem folyamatosan, egész életemen át:

„Örvendezve, fenntartás nélkül, egészen átadom magam Neked! Uram, szeretném még jobban átadni magam Neked! Ezzel a teljes önátadással próbálom alkalmassá tenni magam arra, hogyha Te majd egyszer nekem ajándékozod önmagadat titokzatos és mégis valóságos módon, akkor azt boldogan megtapasztalhassam! Nekem ajándékozod majd önmagaddal azokat is, akik Tehozzád tartoznak. Akik immár az enyéim is. Akik immár az én boldogságom forrásai is. Mert ahogyan *Te átadtál mindent egyszülött Fiadnak* (vö. Jn 3, 35), úgy nekem is mindent adtál! Boldogságom! Istenem! Mindenem!”

Befejezésül a Jézus-imára adott isteni választ és a mi feleletünket énekeljük:

*Gyermekem, te most már tudod, hogy' szeretlek én!
Istenem szeress még jobban, engem szüntelen!*